

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Meglévő hűtlen és tünepnek után is	
Előfizetési árak:	
Helyben házhoz hordva:	
Egész évre	12 frt.
Fél évre	6 t.
Negyed évre	3 frt.
Egy óra	1 frt.
Vidékre postán küldve:	
Egész évre	14 frt - kr.
Fél évre	7 frt - kr.
Negyed évre	3 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt 20 kr.
Hirdetések helyben ártandék.	

Szerkesztőség:
Főtitkár, Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.

Bármentellen leveleket csak ismert
kezelt fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:
Főtitkár, a törvényesek mellett Neumann-
háznak utcára nyúló helyiségében.

Hirdetések díjazásáról szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

A trónörökös-pár Aradon.

Arad, július 29.

Mint általában híre jár, a trónörökös József főherceg meghívására igéretet tén, hogy az ennek aradme-gyei birtokain rendezendő vadászatok-ban részt fog venni, s ez alkalommal fenséges nejevel Stefániával meg fogja látogatni Arad városát is. Ezt a hírt épp oly szokott rövidséggel közölték az összes hazai, mint az aradi lapok is, anélkül, hogy belőle valami rend-külvilági dologt iparkodtak volna kima-gyarázni.

Nekünk van okunk ezt a látoga-tást egy kis megheszélésre méltatni, mert először is a látogatókban olyan fejedelmi vendégeket lesz szerencsénk üdvözölni, kik egykor majd Magyaror-szág fölött uralkodóivá avattatnak föl, s mint ilyenek, teljes joggal is remé-lhetik, hogy az őket megillető fogadta-tás olyan lesz, minőt fejedelmi állásuk megkíván. — mert másodsor a trón-örökös-párnak Arad városában leendő megjelenését mi oly rendkívülinek tart-juk, hogy annak egyszerű regisztrála-sával meg nem elégedhetünk, s mert harmadsor a látogatásban is erős czá-folatát látjuk annak az ellenzékéről jönni szokott gyakori állításnak, hogy a királyi udvar ma sem szereti Ma-gyarországot, s ide ma is csak mint idegen jön be rövid időre szabott láto-gatásra.

Hogy Arad város és megye ható-sága és lelkes lakossága a fogadattás fényének emelésére s alattvalói hűsé-gének tolmácsolására minden lehető-t meg fog tenni, arról kezeskedhetik né-pünknek az uralkodóház iránt minden időben tanúsított hagyományos egysz-kozlása, mely még a nehezebb időkben is kellő tiszteletet és lojalitást tudott mutatni az uralkodóház azon tagjai iránt, kiket hivatalos teendőik váro-sunkba hoztak, s e feltevéseinket még-inkább megerősíti a két év előtti ki-rály-látogatás, melynek vonzó emlékei még élénk emlékezetében vannak vá-roսunk lakosságának, és most biztos tudatában vagyunk annak is, hogy a trónörökös-pár fogadattása sem fény-ben, sem ragaszkodásban a szeretett királyi utóbbi látogatásától különbö-zni nem fog, ehhez a témához nem kívá-nunk egyebet fűzni, mint azt a mil-liók részéről jövő meleg ohajt: hozza Isten szerencsésen!

De van még megjegyzésünk a trónörökös-pár látogatásához a másik

két indokból. Arad városát szeretjük a szabadság Golgotájának nevezni, s valóban az is. Az eddigi tapasztalat szerint ily alkalmakkal alig volt kike-rülhető, hogy a látogató magas vendég jelenlétében hivatkozás ne történjen a multnak ránk nézve kegyeletes, de a látogatóra nézve is fájó visszaemléke-zést keltő eseményeire, ami azonban bennünk magyarokban a lelkesedés tü-zét a legkevésbé sem hűtheti le.

Arad város szomorú történelmének fénye és hervadhatlan emléke a miénk, azt mitőlünk elvitatni nem tudja, nem is akarhatja senki, de azért most sem fog megtörténni az, hogy a látogatás örömei közé örömepepeket öntsünk, s talán keserűséget okozunk vele ép an-nak, akit fogadattásunk fényével, őszinte ragaszkodásunk ezertéle jelével kitün-etni kívánunk. A trónörökös-pár leendő fogadattása legyen élő bizonyosság arra nézve, hogy a mi szeretettünk és ra-gaszkodásunk nem parancsszóra tör-ténő külső fényben nyilvánul, s hogy amennyiben annak kifejezésére a kül-sőségeket segítségül veszünk, a csillgó tárgyak közt csak szinaranyt kereshetünk, de hamisat soha.

Sok nemzeti óhajunk vár még tel-jesülésre, de jegyezzük meg, hogy a bizalom és egyetértés kölcsönös helyre-állítására sokkal előbb fog minket czé-lünk elé juttatni, mint a bizalmatlankodás szítása. A koronázás óta lefolyt idő a legfényesebb bizonyítékot szolgál-tatja arra nézve, hogy a bizalom és ragaszkodás a legjobb fegyver óhajaink kivívására. Mióta az osztrák tartomá-nyokkal közös uralkodó alatt élünk, egyetlen fejedelm nem tett annyit ér-dekünkben, nem közelített annyira hoz-zánk, mint jelenben uralkodó királyunk, és mivel azt is örömmel tapasztaljuk, hogy fenséges fiát a leendő uralkodót, Rudolf trónörökös is ezen szellem ve-zérli: óhajjuk, hogy fogadattása is olyan legyen, mely csak édes emlékek-kel fűzze városunk lakosságához.

(K. B.)

Károly Lajos főherceg a czárnál. Ká-roly Lajos főherceg petersburgi vonatkozó-lag a „Magdeburger Ztg.“ állítólag teljesen meg-bizható információk alapján a következő sorokat írja: „Károly Lajos főherceg az uralkodóház ama tagjai közé tartozik, a kik a czárnal ba-ráti viszonyt tartanak fenn, míg mások, így például Rudolf trónörökös, inkább a porosz királyi ház hercegeihez vonzódnak. Ugyisint Károly Lajos főhercegnek a felesége, Mária Te-rezia főhercegnő, a czárnával a legbensőbb barátságban van s gyakran leveleznek egymás-

sal. Nagyon természetes volt ennél fogva, hogy Ferenc József testvére megbízást nyert a kremsieri látogatást a czári párnak visszaadni, amit már régtől fogva június végére terveztek. A főherceg családában beült ismeretes esemé-nyek miatt ezt az utazást későbbre kellett ha-lasztani, úgy, hogy magát a főherceget nagyon meglepte, mikor az uralkodó felszólította, hogy még most utazzék Péterhofba. Károly Lajos főher-ceg egész augusztus közepéig másképp rendelkezett a saját ideje felől s e rendelkezéseit mind meg kellett másztatnia. Az eredetileg tisztán családi jellegű barátságos látogatást ez az uralkodói rendelet politikai jelentőségűvé tette. Fölmerült ugyanis annak a szüksége, hogy bizonyos Mon-tenegroból, Szerbiából és Bulgáriából szónyvegre került nehézségek a czárnal személyesen intéz-tessenek el, s erre senki sem mutatkozott alkalm-asabbnak, mint az orosz czár személyes ba-rátja, Károly Lajos főherceg. Az uralkodó ez esother a kiváló jó alkalom miatt eltekintett at-tól a szokásos, hogy politikai küldetésekre az uralkodóház tagjait nem küldi és Károly Lajos főherceg, aki a diplomatai hódításoknak külön-ben nem valami nagy barátja, elhatározta magát, hogy amint a közeljében mondani szokták, az udvariassági látogatás kellemességét a poli-tikai küldetés hasznosságával egyesíti. A főher-ceg utazását Berlinben is mint igen örömdetes eseményt üdvözlik

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— Szépészet és közbiztonság. —

Arad város tanácsa, legutóbbi üléséből kifolyólag, egy közérdeklő szabályrendeletit ja-vaslatot fogadott el, mely a közelebbi tör-vényhatósági ülésen tárgyalásra fog kerülni. A szabályrendeletit javaslat a város bel-területén levő telkek elkeríté-ése és a kerítések fentar-tása és építése felől intéz-kezik.

Teljes szövegét a következőkben adjuk:

I. Fejezet.

A telkek elkerítéséről, a keríté-sek fentartásáról és újból épi-téséről.

1. A város belső területén levő telkek-nek az utcára, valamint a szomszédok felé eső határvonalakon is a szépészeti és közbiz-tonsági tekintetből is, illetőleg a magánva-gyon megvédése czéljából folytonosan jókar-ban tartott kerítéssel kell ellátni.
2. Az utcavonalakra eső kerítést minden telk tulajdonosa kizárólag saját költségén tartja fenn, vagy építteti újra.
3. A meglévő kerítések fentartása, vagy a szükséghez képest új kerítések építése a telkek közre eső határvonalakon külön-külön egyenlő félrészben terheli a szomszédos tu-lajdonosokat.
4. A jelenleg fennálló kerítések az on-cimen, hogy egyik, vagy másik telk tulaj-donosa a reá eső félrésznel többet csinálta-tott — lebontani tilos.

Azonban a 3. pontban kimondott azon kötelezettség, hogy t. i. a fentartás, vagy az újból építés egyenlő félrészben terheli a tu-lajdonosokat, az ily meglévő kerítésekre is kiterjed.

— És a hálál! Engedje eltávozásom előtt jövő kezeit megcsókolnom, ez legyen örök záloga szent fogadásomnak, hogy örökké szívembe zárom a magyart s a magyar haza szent érdekeit. A mely perczben elfeledtem szent fogadásomat, ne nyújtsa többé a méltatlannak az áldó jobbot, mely családi frigyem-ben édent nyujta áldásával.

— Kívánom, hogy meg ne bánd e lé-pést. Ha új körülmények ellentétbe jönnek lelkületteddel, ha a kecsgeitő függetlenség nem felel meg anyagi érdekeidnek: térj vissza öledő karjaim közé.

— Megbánni? Soha!
Hazafyné veje iránt utolsó pillanati hie-deg, idegenkedő volt, melyet lassan-lassan leányára is kiterjesztett, mint aki biu szép tervének megrontója volt. De midőn a válás pillanata bekövetkezett, leolvadt szívről a jég, lelőhasztá azt az anyai érzés minden más ér-zést háttérbe szorító szent heve. Zokogva bo-rult leánya keblére, kihez az édes anyai ér-zés legelső, legforróbb visszaemlékezése csa-tolt!

A nő életében az a legünnepebb pillanat, melyben a szülő ház küszöbét átlépi, azon küszöböt, melyen a gondatlan gyermeki mult-ban ezerszer és ezerszer állt meg, s midőn is-mét a hajlékba jutott rajta át, az elhagyott boldogságát ismét fölélle. A szülő házát el-hagyó leány, ha ismét átlépi a küszöböt ál-landó tartózkodásra, csak gyász, csak szere-n-csélenség vezérli lépteit. Sarolta teljesen át-érezte e pillanat nehézségét, de átértette kö-telességét is, hogy férjét az élet terhes utain követnie kell!

Oly esend, oly frisség támadt az ifju pár elutazása után a Hazafyné-házban, még a pajzán kis Dezsőnek sem volt kedve semmi-hez, hiszen ő nemcsak nejejét és sógorát veszítte el, hanem a leglelemenyesebb embert a világon, kinek soha senki sem tudta őt job-ban foglalkoztatni, vele játszani.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája (Julius 30.)

Magyar cosmopoliták.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti novellája. —
Irtja: **Kádár Lajos.**
(4-dik folytatás.)
XI.

Megküldött Krassován Károlynak a Be-zerán Octavián iródájának átadásáról szóló okmány.

Károly fájó szívvel lépett második atya szobájába.

— Kedves jó atyám! Belátja, hogy a családban eddig uralkodott egyetértés hely-reállítás követeli, hogy elhagyjam e házat, melyhez embert nagyobb kegyelet nem köthet, mint engem. Nagyon fáj a válás, de meg kell lennie. Ime az okmány, mely Nagyszé-ben egyik legelső iródájának áruházását tar-talmazza. (gyermeké jövőjét tehát nem félt-heti. Lelkünkkel, szívünkkel mindig itt le-szünk.

— Belenyugszon a változatlamba. Mi-előtt elmegye, kedves fiam, ne vedd meg atyai tanácsait.

— Kedves táp lesz az lelkeimnek a ne-héz uton.

— Leányomat nem kell különös gond-jaidba ajánlanom, eléggé szívvedbe foglalod. — Oh, atyám!

— De van más, mit abba ajánlok. Oly városba megy, hol a magyarnak ezerszer több ellensége van, mint itt.

— Azok az én ellenségeim is!

— Nincs okom kételkedni nyilatkozatot igazságában, de ne feledd, azt mondja Petőfi: „Az ördög ékebb szava, mint az Isten!“ Vigyázz, mezes beszédek, aranyos ígéretek által ne engedd magad eltántoritani az édes hazá-tól, mely a románnak éppen úgy bölcsője és sirja, mint a magyarnak. Ne tekintsd a ma-gyart ellenséggedül, ki szerető keblére ölel, kihez vérségi kötelékek is fűznek.

5. A határvonalra eső építmények, házak színek stb. az illető telektulajdonos terhére eső kerítésrészekbe egész hosszúságukban be-számítandók.

II. Fejezet.

A kerítések építési módjairól.

6. A kerítések magassága általában 2 méternél kisebb nem lehet.
7. A belváros területén az utcavonalra csak kőfal, vasrácso, avagy pedig hosszában felállított egymásközt levő hégazakon fedél-cekkel ellátott deszkából készült kerítéseket szabad építeni.
- A deszka-kerítések sárgásbarnára be is festendők.
- A belváros területén a magán telkek közé eső kerítések is csak kőfalból vagy deszkából építhetők.
- A Sarkad és az Újtelepítvény-városrészekben, továbbá Perynyában, választó- és fejse-utczában, a kapa-, kassa-, borona-, sarló- és vágóhíd-utczákban a Demeter-utczáig terjedőleg, az utcárasakikófal vagy deszka-kerítések építhetők, a Ségában, Pólturában és Gájban, valamint Perynyá külváros fen-nebb meg nem nevezett helyein az utcazi vonalra is lehet fonott, vagy hasítványokból és vertfalból álló kerítéseket készíttetni.
- A magán telkek közt levő kerítések a belváros területén kívül nemcsak deszkából, hanem vesszőből fonva, hasítványokból, vagy vertfalból is építhetők.
- A vertfal vagy hasítványokból ké-szült kerítések a beletőzés végett felrakott galyak egyenesre lenyessve, a tuskóktól menten legfeljebb 16 centiméternyire állhatnak ki, úgy az egyik, mint a másik oldalon, úgy, hogy az azok mellett való közlekedés bátrál-tatva ne legyen.
- A kerítések az egyes telkek közt akként készíthetők s oly állapotban tartandók fenn, hogy a házi állatoknak, baromfiaknak a szomszédos telkre átmenése meggátolva le-gyen.
- Minden tulajdonos a reá eső kerítés-részt aként tartozik építeni, hogy annak osz-lopai, illetőleg a falkerítésnél az eresz cse-pegoje is saját telke felől való oldalra jöjje-nek s hogy a kerítésnek külső vonala saját telke határvonalára essék.

III. Fejezet.

A hatósági beavatkozásról.

13. Az utcára eső kerítések építéséhez vagy kijavításához hozzáfogni nem szabad, mielőtt az illető telektulajdonos a mérnöki hi-valatnál jelentést nem tesz.
- A mérnöki hivatal oly esetekben, midőn az utcavonal szabályozás alá nem esik, írás-ban közvetlenül kiadja az engedélyt az illetők részére: de oly esetekben, midőn az utcavon-al szabályozás szükséges, vagy pedig ameny-nyiben a fennálló kerítés a kijavítás által nem hozható a szépészeti követelményeknek meg-felelő állapotba, az építéstei bizottsághoz elő-terjesztést tesz, a mely javaslatot ad be a ta-nácshoz, hogy a szabályozás, illetőleg a kerítés kijavítása, vagy újbóliegése miként történjen, s hogy a szabályozás után kiszajátandó terület ára a város vagy az illető javára mily összeg-ben állapítsassék meg.
- A város jelentékenyebb helyein épi-tendő kerítésekre nézve a tanácsnak joga van eliensiket fogjon. Szóba sem állottak vele, sőt kerítétek. Egy magyar orvossal ismerkedett meg, kivel hamar bizalmas baráttá lón. Meg-kérdezte okát e mellőzésnek.
- En is keresztül usztam ezen az álla-poton. Ont renegátunk hívja az egész város, azért kerítik. Majd megtudja, hol csinálják a közvéleményt. Egyelőre csak annyit tanácsolok, hogy vegye le azt a magyar táblát az ajtójáról, különben sohasem kap egy pört se.
- En erre nem fektetnem semmi súlyt, de ha szükséges, hát románuim irom ki ezime-met, mert én nem vagyok renegát, hanem olyan román, aki a románságot a jó hazafi-sággal össze tudom egyeztetni.
- Néhány nap mulva már ilyen felirat je-lezte iródáját: „Coriolan Crassiovan advocat publ.“
- Nemcsak megjött az első cliens, utána a második, majd több.
- Barátja tanácsára látogatásokat tett colle-ginál, mindenik azt tanácsolta neki: lépjen be a román casinóba, különben elveszett ember.
- Ezt is megtette. A casino legközelebbi estélyen már nejevel együtt jelen volt. Volt számosabbnál számosabb toast az ifju román állam boldogságáért, meg a magyarországi románság felszabadítására. Vegre felállt Krassován s olyan beszédet mondott a román-ma-gyar testvériség érdekében, hogy a hallgató-ság szeme szája ellált bele, az öreg urak meg is éljeneztek, csak a lelkes aranyifjúság pisz-szegett.
- A román casino corifeusai, mint az itteni politika intézői, belátták, hogy itt tehetséggel van dolguk, kit meg kell ügyüknek nyerniök. Eldégi nyomorát is a casino keze intézte, s mint román renegátot üldözte.
- Mikor már egyik-másikkal megbarátko-zott, új barátai körülvették szép szavakkal, be-nyúlástak a casinói választmányba, majd a casino ügyészévé választották, szóval egészen körükbe vonták. Csak nagynéha érintettek poli-tikai kérdéseket, akkor sem állították a dol-got úgy élére, hogy elriasszák körükből az ifjut.

szépészeti tekintetből is különös követelmé-nyeket támasztani, s e végett a kerítésnek nemcsak újból építésére, hanem kijavítására vonatkozó engedély megadása előtt az illető felet a terv bemutatására utasítani.

15. A telkek közt levő kerítések fentar-tása vagy újból építésére nézve támadható vitás ügyeknél, bármelyik érdekelt fél kívána-tára a feurforgó közbiztonsági és magán-va-gyon megóvására való tekintetből, valamint arra nézve, hogy a vitás kerítés melyik része ki által építtessék, javíttassék vagy fentar-tassék, hatósági beavatkozásnak van helye.

Ily kérdésekben az építéstei bizottság az érdekelt felek meghallgatása mellett helyi szemlét és tárgyalást tart, s ennek nyomán javaslatot ad be a tanácshoz, amely ily kér-désekben a fennebb kimondott elvekhez képest mondja ki határozatát, s annak záros határidő alatt leendő fogantatására az illető feleket 100 frt-ig terjedhető s a városi szegényalpra fizetendő pénz-bírság terhe alatt kötelez-heti és a megfelelő munkát az ő költés-gék akként eszközöltesse, hogy a költségek túlközigazgatási végrehajtás után lesznek behajthatók.

16. A tanács elsőfoku intézkedése ellen másodfokban a közigazgatási bizottsághoz s ettől a magy. kir. belügyminiszteriumhoz le-het fellebezéssel élni.

17. A szomszédok között a határvonal fe-llett támadt vitás kérdésekben egyik vagy má-sik fél kérelmére az építéstei bizottság hely-szini tárgyalást tart, amelyen a felek között egyezség létrehozásáig kísérli meg; de ha ez nem sikerül, a tényleges birtokállapotnál meg-elégedve nem levő fél, jogainak érvényesíté-sé végett, az illetékes bírósághoz utasítandó, s ez által a határvonal megállapítatik; a kerítés telepítésére nézve, a fennebb kimondottakhoz képest, a tanács közigazgatásilag intézkedik.

18. Ki jelen szabályrendelet ellen vét, 50 forintig terjedhető s a vá-rosi szegényalpra fizetendő pénz bírsággal, fizetéseptelenség e-sében, 10 trtra egy napot számítva, meg-felelő elzárással büntetethetetik.

Arad sz. kir. város tanácsának 1886. ju-lius hó 23-án tartott üléséből.

Külföld.

Az amsterdami zavargások. A legújabb socialista-felbujtás eredménye, az amsterdami munkások a torlaszokon, képezi az utóbbi napok legérdekesebb eseményét. Mint már említettük, az egy brutális népmulaság rendőri ellétéséből keletkezett, s első megtá-madattása a rendőrségnek azok részéről törté-nt, kik felbőszültek azon, hogy a politia nem engedte meg az angolna-vágás régi, de barbár mulatságát. A socialisták, kik felhasz-nálnak minden alkalmat zavarok előidézésére, azoközben beleavatkoztak a dologba s röp-iratok osztogatásával, lázító szónoklatokkal annyira feliztatták az amugy is ingerült tö-meget, hogy Amsterdam utcáin s nagyobb térein, mint pl. a tőzsde előtti térerin is, tor-laszok emelése által provokálták a fegyveres erőt közbelépését. Katonaság és rendőrség vonult ki feles számban s az áldozatok száma-

Kezdek dolgai jó rendben folyni. A román lapok folytonosan dicserétek, nem szűntek meg azt hangoztatni, hogy e lángleltő ifjura mily szép jövő vár, mely sohasem lehet elég fényes, hogy a románság érdekében kifejtett buzgósága érdem szerint meg lenne jutalmaz-ható. Annymra mentek e magasztalások, hogy pirulnia kelle önmaga előtt, s inditatra érzé magát már igazán tenni is valamit fajrokonai érdekében.

Napról-napra előbb haladt a boldogulás ösvényén. Fölleptették képviselőjelöltnek. Győ-nőrt programmbeszédet dolgozott ki, mely-nek kinyomását mindíg mérsékeltnek vélt ba-rátjára, az új casinoelőnkre biza. Azonban a correctura olyan dacoromán hadtüzemeté fejelte a beszédet, hogy a legutóbbiak elemek tárt ka-rokka! siettek lakására, hogy benne Dácia nagy előharozását üdvözöljék.

(Folyt. köv.)

A feltalálhatlanok.

— Regény. —
Irtja: **Pernett Frigyes.**

XXVI.
Különös utakon.

(58-ik folytatás.)

És Kategonak ötven francnál még többje volt; veszly meg korántsem volt közel. Monte-Carloban röpül az idő. Egy óra néha ott több jelentőséggel bír, mint másutt évek hossza sora.

Az érdekes hölgy tudott még többi ily csinos, bátorító történetet! Adott neki néhány, talán jósándéku tanácsot, csakhogy az ered-mény annál rosszabb volt.

Monte-Carloban Katego egy a boldogabb napokból való régi párisi ismerősével, Col-right ural is találkozott, a ki irányában min-dig barátságos és előzékeny volt.

Katego éppen akkor szórta a Libanoff Vladimirtól kapott pénzt. Colrightnak a ki-csapongó pazarló igen tetszeni látszott és azo-

NAPTAR.

Julius 30. Péntek. Róm. cath. napt. Mária sz. Prot. napt. Beatrix. — Görög-orosz napt. (július 18.) Mo. n. a. — Nap kél 4 ó. 32 p. nyug. 7 ó. 40 perc. Augusztus 10. Aradmegye renkvillai közgyűlése.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— Id. Vay Miklós br. koronaőr közelebről Világostárándul Bohus Szögény Antonia látogatására.

— Sajtópör-tárgyalás. Staneescu Imre Vazul ellen Neditis György és Dobay János ellen sajtó útján elkövetett vételi miatt az aradi e. f. kir. törvényszék sajtóbírósága előtt az így tárgyalása szeptemberhő 10-én délelőtt 9 órakor lesz.

— „Monyaszai levél” közlését kezdtek meg lapunk mai számainak „Csarnok” rovatában, egyik ismert írónk tollából. Az érdekes levél két közlésre terjed és az aradi társaság mindenestire rá fog ismerni az abban előforduló alakokra. Kiknek portra-ja eredeti humoros vonásokkal van visszaadva és diszet, kedélyes szórakozást nyújtanak.

— Új hitbizomány. Ö felseje. Ischben. f. hó 12-en kelt elhatározásával megengedte, hogy idős Bisingen Nándor gróf. butyini birtokából fia ifj. Bisingen Nándor gr. javára, elsőszülöttségi hitbizományt alapíthasson

— Dr. Pozsgay aradi kórházi főorvos az egészségügyi bizottság elnöke. mint említettük, a tanács meghagyása folytán Budapestre utazott. A legutóbbi napokban megtekintette az álló-úti barakkokat Balázs i. orvos kalauzusa mellett, különös figyelmet fordítva a cholera betegek számára legújban berendezett két kórteremre, mivel ezek lesznek a minták az itteni barakk-kórházak belső berendezését illetőleg.

— Kitalált román tankönyvek. A valóság és közoktatásügyi m. kir. miniszter, f. évi 21.596. sz. a. kelt körrendeletével, a dr. Pópa György által szerkesztett és harmadik kiadást ért „Istoria universala, a les istoria natii nei romanesci si a regatului ungaria.” (Arad d. 1882. p. s. p. ö. m. d. a.) című tankönyv, mint a történeti szándékossan hamis világitásban feltüntető s ezáltal hamis fogalmakat, államellenes érteletet és fajgyűlöletet ébresztő mű. — a dr. Popu Miklós által szerkesztett „Geografia ungariei si elemente din geografia generala” (Brassó 1877. Gött nyomd.) és a Tuducescu János által szerkesztett „Introducere in geografie” (Arad, 1881. Réthy Lipót nyomd.) című tankönyvek melyek, az ország tényleges állapotával ellentéző állításokat tartalmaznak és a megvált és városok nevét eltorzítják. — Magyarország, szerb vajdaság és temesi bánóság, Horvát- és Tótország és határvidekének térképe (Arad, Bettelheim testvérek tulajdonja), mely, Erdély és az egykori Bánóság, nemkülönbön a katonai határvidek ezredenkinti felosztása külön színekkel feltüntetve lévén, hazánkban valamint közjogi, ugy tényleges állapotával merőben ellentéző téves adatokat tartalmaz az összes magyarországi nepoktatási intézetek és középiskolák használatából szigorúan kitaláltak.

— Farkasok Világoson. A világoi határban farkasok mutatkoznak néhány nap óta és az ugarföldeken legelő birkanyájakból már ilyen anyagot keresni látszott és az ő titka volt, hogy miért kereste.

Katego sorsa gyorsan beteljesedett: szerencsétlenség fűződött vakmerő kísérleteihez, melyekkel a szerencse mosolyát akarta földézni. Mikor már majdnem egész vagyonra a bankár kezében volt, az érdekes hölgy egy időre elhagyta Monacot.

Nem látta szükségesnek még csak elbeszélgetni sem: egy egyszerű négyes terítették Kategót a beállott eseményről. Katego a revolverről mondott történetre gondolt és eladta a magáét. Colright vette meg a fegyvert.

Együttal Colright volt az, a ki Kategót ezental szem elől nem tévesztette. Ede azt tette, amit állítólag Bonpret ur tett, vagyonának legutolsó maradványával a játékterembe ment.

Eddig minden egybehazogott. A mi aztán történt, az már másként alakult, mert ezen legutolsó maradvány már az első tételnél elveszett.

Katego villámsújtottan állott. Lassan elhagyta a végzetes épületet és a sziklák felé haladt, melyeket az érdekes hölgy mutatott meg neki. Ezek a vasut mellett feküdtek, már a városon kívül.

Csak későn, vagy sohasem tudtak meg, ha valamely kétségbeesett ember fia ezen merdek magaslatoiról leugrott. Az ilyen hírek, ha egyáltalán nyilvánosságra jöttek, nagy kerülővel az európai hírlapok útján jutottak Monacoba.

Mikor már céljához közeledett, lépteit hallott. Bosszusán fordult meg és maga előtt látta angol barátjának jól ismert arcát.

„Mit keres itt, Katego ur?”

„Semmit; sétálok!”

„Megengedi, hogy elkísérjem?”

„Fáradtságos lenne önnek e sziklákat megmászni.”

„Oh én jó tornász vagyok! Na aggodjék miattam, Katego ur. Hacsak talán ön egyedül és zavartalanul akarja maradni.”

„Ez ha így lenne?”

„Ez esetben még kevésbé hagyám el! Legalább addig nem, míg meg nem hallgatja, amit mondani akarok.”

(Folyt. köv.)

1 itéve, ez az utcai harez felér egy kisebb satával.

A socializmus vezérének, úgy látszik, tacticájához tartozik fel-felbukkanni, mint a lidérczhang, majd itt, majd amott, mindug akkor, midőn legkevésbé várják, s felhasználni minden szikrát a socializmus akna felrobantására. Hollandia eddigelő nem tekintett a socializmus által tulságosan inficiált országának. Sem a belga munkásszövetkezet aktió-képességével, sem a francia munkásoknak a nagyobb központokban nyilvánuló politikai súlyával, sem a németek theoreticus és társadalom-philosophiai erejével nem bírnak. A holland socializmus, mint a szétosztogatott rőpiratok bizonyítják, leginkább annak az anomáliának a szüleménye, hogy a németalföldi gyarmatokról befolyó s az anyaország közvagyont gyarapító összegek nem oszlanak meg arányosan a népesség között. Borneo, Java és Celebes gyarmati terményeinek haszna 1—2000 család közt oszlik meg, s e családok otthon teltségben élve, nem repara-tiálják a pénz egy részét ipari vállalatok révén a munkássztyály közt. Hollandia gyárpara roppantul hanyatlott az újabb időben, mert a holland kereskedőkre hasznosabb, ha oleobb angol gyári cikkekkel cserélnek ki a monopolisált gyarmatterményekért. A luxus, melyet e nábob-családok kifejtenek, természetes, hogy feligazítja a munkálni ohajtó és munkát nem kapó szegényebbek néposztályát. A tulnépesedés constatált tény Hollandiában, s a népnek általa-lában nem lévén emigrációsis hajlama, nem hihető, hogy e mozgalom másként, mint hatalmas ipari fejlesztés által, elnyomható volna.

A zavarások további menete néve, július 27-iki kelettel írják Amsterdamból a következőket: Dacára annak, hogy reggel csoportosulások voltak, a mai nap nyugodtan folyt le. Csak este voltak kisebb összejutések a tömeg és a rendőrség között. Az őrtájak azonban elegendők voltak a tömeg szétosztatására. Esti 10 óra felé a nyugalom teljesen helyreállt. Tegnap este összesen 25 ember öletet ért meg s a sebesültek száma mintegy 90, köztük 40 rendőr.

Legujabb posta.

— Az új angol cabinet alakulása. Londomból írják, hogy leszámítva a „Daily News”-t, mely Salisbury nyilatkozatait, Hartington megígért támogatásáról gunyosan commentálta, minden londoni lap dícséret Salisbury nyíltságát, s hosszú életet jósol a miniszternek, minthogy Gladstone mindaddig nem juthat többé kormányra, a míg a liberális unióisták együtt tartanak a conservativekkel. Azt a tervet, hogy az ülésszakot megszakítás nélkül folytassák, kétkedve fogadják több lap.

A „Morning Post” kissé föltűnő vezércikket hoz annak a sürgős szükségéről, hogy Anglia azonnal csatlakozzék Ausztria-Magyarország, Német- és Olaszország szövetségéhez, hogy az európai béke fontartassék.

— Az amsterdami lázadás leveiratok szerint az amsterdami lázadás leírása a következő: A sok vérből került s az a mód, amellyel a lázadók eléjük szegtek melliket a puskasövevények és daczoltak a halállal, kell, hogy a jövőre néve komoly aggodalmakat idézzon elő. Ez már nem volt közönséges néposztület, a velejáró véres verekedéssel a katonák és rendőrökkel, ez határozott, tiszta anarchismus volt, szétosztott szerepekkel, előkészített lázadás torlaszokkal. A fanatikus lázadó előtt a halál el látszott veszíteni minden ijesztő jellegét. Midőn az első, ki gunyosan tüzte föl a torlaszra a piros zászlót, egy golyó leterítette, azonnal felkapta a lázadás jelvényét egy második, akit szintén megölt az ölöm. De azért a vörös zászló csakhamar fönn lobogott ismét, míg csak a rendőrök és katonák a tér uraivá nem lőnek. A

rosabb barátságot kötött az idegennel, mint különben angol gentlemének szoktak.

Ede tisztán emlékezett elválasztás körül-ményeire. Gilbert bankárt, a kire Colright pénzei utalva voltak, csaknem rejtélyes módon annyira kirabolják, hogy egyideő minden fizetését be kellett szüntetnie.

Ez az ügy még Párisban is, ahol pedig ritka gaztett szokott feltűnést kelteni, félig csodának tekintették. Ez Colrightot, mint állítá, oly érzékenyen érintte, hogy kényse-rülve volt rögtön elutazni.

Kezet fogott Kategóval és átadta londoni címét.

„Czégőnk”, mondá, „általánosan ismert: kérdésődjünk csak a Sherman és társai-hoz után. En e háznak egyik pénztárnoka vagyok és szabadságidőmet párisi kirándulásra használtam fel, mialatt néhány üzleti ügyet is rendeztem.

„Ha valamikor kellemetlenségbe, szorultságba jutna, forduljon hozzánk”, folytató Col-right sajátosság mosolylyal, „szeretem az olyan fajjtáru embereket, mint ön, oly bátor, oly vakmerő, telve ragaszkodással az élet gyönyörű iránt. Mi még jóbarátok lehetünk!”

Ede ezt a fölcsóllítást csak ama szólas-módk közé számította, melyekre az ember nem szivesen lesz emlékeztetve. Nem is jutott volna soha eszébe, hogy az átadott cím-et valaha felhasználja, mert egyáltalán nem volt szándéka Angliába menni.

„A brit ködös ország”, vélte ő, „csak oly embereknek való, a kik fel akarták magukat akasztani: kevésbé életunt emberek masutt jobb mulatságot találnak.”

Colright szinte elsodálkozott, midőn Kategot ily elégtelen és jöletben látta viszont. Körülbelül úgy érezte magát, mint az orvos, a ki betegének elértő lemondott és azt hosszú-abb idő múlva egészen frissen és életvidámon találja.

Vajjon új vért szerzett-e a beteg, vajjon a parafol új pénzforsó fedezett-e föl? Ha ez utóbbi eset következett be, akkor éppen jó uton haladt arra néve, hogy azt mielőbb kimerítse.

Az „érdekes hölgy” Colright iránt lát-ható közönyt viseltetett; s tekintet, mely-

rendőrök voltak a legnagyobb veszedelemben, mert a csőcselék haragját ellenük táplálták már hónapokkal ezelőtt. Ezért a lázadás ele leginkább ellenük irányult, s ebből magyarázható meg, hogy csak rendőr 40 sebesült meg. A korházak tele vannak. Az elfogott socialista igaztók között van egy asszony is Eeshuis-né, a ki látító hirdetésekét osztott szét a tömegben. Általában az asszonyok ugy támadtak, mint férfiak és a rendőroket, a hol előkaphatták, valósággal megkövezték. Kedden este 11 órakor a nyugalom teljesen helyre volt állítva. Nordholl királyi biztós oda érkezett s a nap egy részét Amsterdamban töltötte, meglátogatta a polgármesterrel a korházakat, és a megsebesült rendőrokhöz vizag-szató szavakat intézett.

— Giers utja, császár-találkozás. A „Journal des Debats”-nak Berlinből a következőket sürgönyzik: Azon kifogásokat, melyekkel Giersnek Kissingenből távol-maradását indokolni igyekeznek, senki komolyan nem hiszi. Némely orosz körökben himni látszanak, hogy Peterhofban szükség van Giersre akkor, amidőn Károly Lajos főherczeg oda megérkezik. — A távirat szerint nagyon valószínű, hogy a főherczeg biztosítást fog venni arról, hogy Oroszországnak a lehető legbekeresebb számdokai vannak a keleti kérdésben, másrészt Németország jó viszonya egy angol tory kormányhoz Bismarck herczeg különösen tartózkodóvá tenné, még ha a Batum-kérdés által nem is volna megsejtve.

Diplomatiai körökben nem hiszik a császár-találkozás létrejöttét, minthogy az nagyon könnyen ugy volna magyarázható, hogy Ausztria-Magyarország és Németország helyeslik az orosz politika legutóbbi tetteit.

— Szerbia és Bulgária viszonya. A „Pol. Corr.” jelentése sajnálattal constatálja, hogy Bulgária és Szerbia között a viszony még mindig feszült: az azonban semmiesetre sem igaz, hogy Bulgária Szerbia iránt ellenséges indultal van, s a feszült viszony ennek a következménye, Bulgáriában az irányadó körök ösztönözten ohajtják, hogy Bulgária és Szerbia között a barátságos és békés viszony létrejöjjön s Bulgária részéről csak akkor lehetne ok a bizalmatlanságra ha, mint attól a tavasszal tartani lehetett, Ristic is hivatkodik meg a kormány elére.

— Román politikai pártok vé-rengzése. Bukaresti sürgönyök szerint az ellenzék fellépése a Bratiano-miniszterium ellen, napról-napra hevesebb. Rimuiken az ellenzékiek és a kormánypartiak között ut-ezai harez fordult elő, a melyben mind a két részről revolver-lővések történtek. Egy tanító két golyó által találva, halva maradt az összeütkezés hely-lén. Számos elfogatás történt.

Az „Aradi Közlöny” előfi-zetési feltételei:

Table with subscription rates: Helyhen házhoz hordva: Egy évre 12 fr. — kr., Negyedévre 3 — —, Egy hóra 1 — —. Vidékre postai széküldéssel: Egy egész évre 14 fr. — kr., Félévre 7 — —, Negyedévre 3 — 50, Egy hóra 1 — 50.

Az előfizetési pénzeket kérjük e hó vég-ig az alólírott kiadóhivatalhoz ezimezve be-küldeni.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Arad, 1886. évi júliushóban.

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

lyel néha szemlélté, sajátosságosan gunyos volt. mintha mondani akarná: „Ismerlek teged és hozzád méltó kötelességeidet!”

Ha Katego, a ki egy türtető női arczal szemben mindig elvesztette önuralmát, kissé önállóbb lett volna, valószínűleg e titokban is nyomára jön. De mitűn nem az és mitűn Colright nem övta őt, vakon rohant a rom-lásba.

A monte-carloi banknak, épp ugy mint minden más banknak, titkos ügynököi vannak, kiknek feladatuk az újonnan érkezettekkel a zöld asztalhoz vezetni, vonakodó játékosokat bátorítani, azokat magukhoz lánczolni és addig el nem eresztetni, míg teljesen ki unnesnek szipolyozza.

A nónemű ügynökök kiválóan vesztélye-sek, mert ezek a leggyesesebb kalandorok sorából kerülnek ki, a kik nagyon értik az egyszerű hálójukba került áldozatot szorosan tartani. Maguk is játszanak, de természetesen a társaság pénzével: nyereségük csak a látszat vegett lesz kifizetve és vesztésükk visszatérít-tetik.

Ezért az alias szerepért igen „tisztessé-ges” tiszteletdíjat kapnak, ez az egyedül „tisztességes”, ami náluk még egyáltalán léte-zik. Kategonak tönkre kellett tétetni, ezt Col-right is rögtön felfogta, de nem találta szük-ségesnek, hogy az elvakultat fölvilágosítsa.

Néha Colright is játszott, de soha me-rész, vesztelmes módon: néhány aranyat vett magához és semmi által sem engedte magát arra ragadtatni, hogy többet tege-n, mint amennyit előre megszabott. Ha ez ösz-szeg elveszett, nem játszott tovább: ha nyert, nem gondolt arra, hogy a szerencsét erő-szakolja.

Egyáltalán inkább arra látszott a fősulyt fektetni, hogy a játékok tanulmányozza, a játékosok arczeit megfigyelje és közeljéle az ön személyekhez, akik súlyos vesztésükk követ-keztében kétségbeesni látszottak.

Erelly és tehetség nélküli emberektől távol tartotta magát: ezeket részvetlenül áteng-edte sorsuknak. Csakis a Katego-féle embere-khez vonzódott és ilyenekhez barátsággal közeledett. Tehetség, erős élvány és lehető kevés erkölcsi ketyű — ezek voltak az elemek, melyeket figyelmeire érdemesnek tartott. Az

eddig hús z darabot elragadták. A kukorica-vevészek között luzódnak meg s onnan rontanak a legelőszó állatokra. Epusztítákok végett hivatalos hajtóvadást a kéretett a megyei hatóságtól, mely azt el is rendelő.

— Névváltoztatás. Veisz Sándor aradi lakos nevének Vészire kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— Szerencsétlenség a Neumannok gyá-rában. F. hó 27-én a Neumann-gyárban alkalmazott Subert András hízoló egy mag-as létráról lebuokott és lábát kitörte. Beszál-lítottat a megyei kórházba.

— Az aradi kereskedő-íjjak társulata-ból. Az aradi kereskedő-íjjak társulatának t. tagjai ezennel értesítettek, hogy a Sidoli lovardája látogatásánál a belépti jegyek váltá-sakor kedvezményben részesülnek. Ezen kedvezményes jegyekre utalványok a tagsági díjnyugta előmutatása mellett Krönberger Mór ur egyletti pénztárnoknál kaphatók. Az egyleti elhűség.

— Garázda fráterek. Ungár Miksa és öseise, mindkettő az aradi gyermek-zenekar tagjai. f. hó 20-én reggel kimentek a gyakorlatot tartó katonákkal a Zsigmondháza alatti rétre, hogy a magokkal vitt pálinkát és zsemleket nekik majd elarúsítsák. Hátrabb maradván tőlők, minthogy nem bírták ugy a gyakorlat, Kaszura Pável, Borsi Pál és Botta Miklós aramano részeg zsigmond-hazi lakosok nekik estek és őket ütlegelni kezdték. A gyermekek kiátzósárait két katoná visszatért és miután kezzel nem sikerült, kard-jakkal vertek szét a semmiháziakat. Kik a kisebbik fiút bal szemé alatt egy megrútták, hogy talán szemét el is veszti belé. Az eset féljelentetett és a jónadarak a hatóság által elfogtatattak.

— A Maros hullamai közt. Tegnap-előtt, midőn már a nap igen ferdőn vete suga-rarit a Maros fodrozó tükrére, a várba ve-zető uton egy bánatos és szerelemtől epedő szobaleány lépedett, lunge természet ide-oda hínálna az alkonyi légben. Szomorúságának oka egy nyalka kőzbaka „fűhrer” való elő-léptetése vala. Ki most már magas állásának bűdske tudatában ignorálni kezdé régi és ósdaadó szerelmét. Az annyira elkéserté a hölgyet, hogy miután egy szemrehányó levelet íratott volna, mely minden válasz nélkül maradt, elhatározá ő maga keresni föl a hitlen hadt, hogy ha még lehetséges, visszatértesse karcsu oldalára. A csábítás esz-kezől egy darab marhapensenyét is dugott ráncos szoknyájára öblös zsebébe s így indult a döntő küzdelemre. Tudta, hogy találko-zni fog vele, midőn esti sétájára indul s nem is csalódott. A „fűhrer” egész gyanut-lanul közegett az árnyas liget felé, midőn mint egy éhes boa constrictor, előtte terem kiúrt karokkal a megunt bálvány. Hangja elő-ször haragos, aztán kerő, rimánkodó, esedőli, végre síró vala. Mind nem használta. A baka köszíve szilárd maradt. Most elővóná az utolsó eszközt, a pesenyét. A baka megtántorult. De nem hó indulatának visszatérése követ-keztében, hanem mert a pesenye megrúttá-volt, a mely tulajdonképen a napos vitorlá-vallott. Pokoli dúh vilharzott keresztül bakánk ereim. Kikapta a csaleket az azelőtt imádott kézből és egy oroszian ordítással elhajítá messze magától, mely művellet után Orlando furioso módjára „Laufschritt”-ben átvágott a hidon és neki a városnak. A magára maradt szerencsétlen sziz először szomorú tekintettel nézett a félkört leíró snitzi után, mely utját a Maros nagy hullamai között végzé, aztán feltekintett az égre, egyet pillantott a futó ábránd után, ki már győztesen száguldott a talparton tova és most borzalmasan kiáltva segítségért, maga is a snitzi-sírba temetkezett. A hullámok azonban, melyek egy snitzi örökre elfledének a kiváncsi emberi szemek elől, nem voltak eléggé kegyetlenek egy lenge földi szüzből labaleányt csinálni. Vagyis a vízmerede erősen nulla alá muta-tott és így természetnek kellemesebb része a „segítség” kiáltás után is látható maradt az arra menő bakák, huszárk, sanitátók és más egyebek pokoli gyönyörűségére. Végre akadt egy embereség halász, a ki partra szálltá a nymphaszerű hajadont, de ez köszönnet nélkül, átkozódva rolant haza, kebleben erős foga-dással, hogy ezután a polgári elemet helyezi előterbe a vörös, kék és szürke nad-rigók és mándik viselői helyett, kik mind-annyian sziv helyett Uchatius ágyúgolyókat hordanak dombor mellkasukban.

— Felakasztotta magát. Dimitro-vits Juon Mihály n. 69. sz. a. lakó földész az udvarán lévő eperfiára f. hó 29-én hajnal-ban felakasztotta magát. A helyszínen megjel-ent Somogyi László t. alkaptány a ke-rületi orvos kíséretében, azonban már csak a beállott halált constalhatták. Tették oka buskomorság, minthogy orvoslatban bajban szenvedett.

— Haláleset. A következő gyászjelentést tettük: Edelmüller Gusztáv és neje szül. Hídégh Etelka és gyermekei: János Mária, Odón és Luiza, úgy számos rokon, ös-merős és jó barátaiq nevében is fájdalmas szívvé tudatják a felejtethlen jó leány, test-vér, ösmerős és barátó Edelmüller Justiniának f. é. júliushő 29-én, reggeli fél 8 órakor, hosszas szenvedés után életének 19. évében, a Mindenható rendelkezéséhez képest történt gyászos elhunytát. A meghodogult-nak földi maradványai f. hó 30-án, d. u. 5 órakor fognak Páva-utca 2. sz. házból a „Csutak Károly aradi első temetőszéndező in-tézete” által a helybeli kőszirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engedéselől gyász-mise-áldozat pedig ugyane hó 31-én, d. e. 9 óra-kor fog az egek Urának bemutatattani. Nyu-godjék csendesen!

— A mezőhegyesi bál nyilvános szá-madása. A vörös-kereszt-egylet battonyai fiók-ája Mezőhegyesen tartott bál bevételéről és kiadásairól a következő kimutatást közlik velünk: Bevétel: belépti- és szobadíjakból 255 frt 22 kr., tombolából 93 frt 60 kr., fel-lülfizetésekből 138 frt 80 kr.: összes bevétel 487 frt 62 kr. tiszta jövedelem 336 frt 27 kr. Felülfizettek: Purgly Lajosné 5 fo-rintot, Purgly Lajos 3 frt 80 kr., Sár-mezey Antal 5 frt, Ehrenberger ezredes 3 frt, Sármezey Árpád 1 frt, Nagel Vil-

mos 5 frt, Vertán Elele 5 frt, özv. Purgly Jánosné 5 frt, Lonovics Józsefné 5 frt. Lo-novics Gyuláné 5 frt, dr. Verzár Gyula 3 frt, Takácsy Sándor 3 frt, Heller Jakab 5 frt, Fridman Jakab 5 frt, Jakabffy Vilmos 3 frt, Verzár Márton 1 frt, Nagel Henrik 5 frt, Török Imre 2 frt, Dániel Eudre 3 frt, Justh Gyula 3 frt, Eckhardt Oszkár 3 frt, Foglár Lajos 10 frt, Rónay Ernusz 8 frt, ifj. Sármezey Antal 3 frt, Komáromi Sándor 5 frt, Török Tivadár 5 frt, Szilágyi Gyuláné 10 frt, Veidenfeld Lajos 5 frt, Antalffy János 2 frt, Pichni János 2 frt, Mogyorosi Etelné 5 frt, grf. Almássy Dénes 5 frt. Összesen: 38 frt 80 kr.

— Nyugalmozott vezérőrnagy. Degen-feld-Schonburg Ferdinand, várako-zási illetékek számfeletti szabadságotl vezérőrnagy, mint „szolgálatképtelen”, a napokban nyugdíjaztatott. Degenfeld-Schonburg gróf a czimzetes alahörnagyi jelleget nyerte.

— Az általános munkás betegsegelyző egylet alapszabályait oda módosította, hogy jövöben „gyermekalap” is létesíttessék, melyből t. i. az egyleti tagok gyermekei esetleges betegségeikben részesíttetni fognak, s elhalálozás alkalmával részükre 10—10 frt fog kiutalványoztatni.

— Házfőtörések. Klein Abraham ma-gyarári kereskedő házat éjnek idején ismeret-len tettesek feltörték és onnan 30 frt értékű holmit elemelek. Nemkülönbön Burdán Gavrila miskei lakos házat is, kinek ládjából 3 drb 10 frtos, 3 drb 5 frtos és 3 drb 1 fo-rintos bankjegyet, kivettek. A nyomozások mindkét esetben még semmi eredményre nem vezettek.

— Békésmegyei hírek. Szobor Wenck-heim Béla bárónak. A megyei törvényható-ságnak f. hó 26-án tartott rendkívüli közgyű-lésén elhatározották, hogy Wenckheim Béla bárónak a gyulai népkertben egy-egy bronz em-lékszobrot állítanak és ezzel kapcsolatosan ugyanott egy díszes csarnokot építenek. — N e p g y ü l é s t hívott össze néhány b-csabai ellenzék polgárság vasárnap, ang. 2-ára a Janski—Edelsheim-Gyulay-féle ügyben. — A szarvasi községet egy pár nap óta Di-mitriosz Hadji György igazgatása alatti lovadá szórakoztatja. — A b-csabai iparos íl-jak vasárnap minden tekintetben jól sikerült táncvigalmat tartottak.

Hazánk és a főváros.

— Az orosz czár hadsegége a fővá-roshban. Radoszkowszky Octávian, az orosz czár fűhadsegede, túrszégi tábornok, titkos állami tanácsos s jeles természetűvár, a marienbadi fűrdőből való hazafelé utazásá-ban utjába ejtette Budapestet, hogy meglá-tozassa Moecszary Sándor muzeumi segéd-őrt, akivel már régóta élénk tudományos el-vékezésben áll. Radoszkowszky leginkább a rovtartannal foglalkozik s épen úgy mint Moec-szary, főleg a méheket és a darazsakat gyűjti és tanulmányozza. Magával hozta nagybecsi déloroszországi és ázsiai gyűjteményének leg-szebb példányait, különösen a fémdarazsakat s azokat tanulmányozás végett Moecszary rendelkezésre bocsátotta, a ki jelenleg academiai előadást tart. — A fővárosi rendőrség munká-jának folytatásán, a continens fémdarazsai mo-nographiájának megírásán dolgozik. A tábornok egyuttal megígérte, hogy ha Moecszary Oroszországban tanulmányt utal szándékoznék tenni, minőbenben segítségére lesz, sőt ha kívánja, a császari gyűjtemény ide vonakodó rész-ének elküldését is készülőli számára. Az előkelő állású tudós behatáson megtekin-tette a nemzeti muzeumot, melynek gaz-dagsága rendkívül meglepte, megnezett több közintézetet, bejárta a főváros sebb hely-keit s tegnap délután átrándult Budára és hosszabb időt töltött a Svábhegyen. Fővárosunk kies fekvése és szépségei igen megnyerték tetszését s kísérő előtt több ízben kijelentette, hogy rögtöl fogva élénk rokonszenvvel viseltetik nemcsak az ország, hanem a magyar nemzet iránt is, melyről 1849-ben Magyarországból visszatért tisztár-ságitól a legkedvezőbb nyilatkozatokot hallotta. Ő maga eddigelő csupán a krimi hadjáratban vett részt, s Szabaszpótlót védelmezte. Tudu-mányos szenvedélyének illusztrálásul kedélyesen elbeszélte, hogy az ostrom alatt is, a kevésbé meleg napokon szorgalmasan gyű-jtötte embereivel a sánczakörökben a bogarakat; félőnkint vissza-visszatérték az ágyúkhöz, egyet lőttek s mentek ismét bogarászni. Az orosz tisztakar tagjai — mint mondá — maj-dnem kivétel nélkül foglalkoznak valamely tudományág művelésével s a gyűjtésben alanta-kos közegek is résztvesznek. Például Komaro-w tábornok Afghánistánban kiváló sikerrel gyűjt rovarokat. Kaufmann tábornok kerkes-tani gyűjtése pedig eléggé ismeretes. Radoszkowszky megelőzőleg a szeptemberi katonai academian a felső mennyiségűtanára volt. Budapestről hétlőn utazott el s egyenesen Varsóba ment.

— Natalia szerb királyné Budapestben. Natalia szerb királyné és Sándor trónörökös szerdán este 9 óra 40 perczkor a magyar ál-lamvasutak gyorsvonatán Budapestre érkezett. A királyné fogadására a központi pályaud-varban megjelentek Török János főkapitány magyar díszben, Popovics V. István a Tököl-i-intézet igazgatója, Davicsó buda-pesti szerb consulatusi titkár, ki a szabadsá-gon levő consult helyettesítette. Az udvari váróterem bejáratának két oldalán nagyszámu közönség foglalt helyet. A perronon szönye-gék voltak leterítve, a váróterem fényesen ki volt világítva. A kitűzött időben pontosan megérkezett a vonat s a királyné, ki Les-janin tábornoknál, Binitzky ő fődvár-mester, dr. Dokics udvari orvos és két udvar-hölgye kíséretében utazott, a közönség har-sány jelenzése közt szállott ki az ud-vari salonkocsiból s először Popovics V. Istvánnak nyújtott kezét és szívélye-ven fogadta ödvözletét. Aztán Sándor trón-örökösét segítette le a kocsiból és kezével fogva vezette be a váróterembe, hol Tör-ök János főkapitányval társalgott néhány perczig. A királyné viruló szinben van, ha-sználóképpen Sándor trónörökös. Az udvarhöl-gyek számos díszes virágcsokrot hoztak ma-gukkal, melyeket a királyné Szilácson, hol hat hetet töltött, elutazása alkalmával kapott. Néhány percznyi időzés után a készen álló

fogatokra szállott a társaság és az „Angol királynőbe” hajtatott. A szálloda bejáratánál Marchal József szállodatulajdonos és fia üdvözölték a királynőszert. Az összegyűlt nagyszámú közönség pedig folyton éljenzte. Azután ugyanazon lakosztályt foglalta el a királyné az első emeleten, melyet multkor itt idezősekor is birt. Rövid vasóra után nyugodtan ter. Penteken reggel addigi megálapodás szerint a villámvonattal egyenesen Belgrádba utaztak a királyné, azonban meg lehet, hogy talán több napot is tölt a fővárosban.

— **„Extra Hungariam”.** Szentkláray Jenő történetéről, mint törökbeesi plebános, egyházi ügyben magyar levelet írt Okrugics és Illés pétervárdi apát-plebánoknak, ki egyszerűsind horvát író és költő. Ez latinul felelt vissza, azzal a kéccsel, hogy ne írjon neki több magyarul, mert „nem illő”, hogy Magyarországon kívül lakó papok magyarul levelezzenek egymással. Felelt erre aztán a lel'és pap úgy, amint lelkes magyar hazafihoz illett. Tudtára adta, hogy ahol ő lakik, Törökbeese, Torontálban fekszik, az pedig Magyarország, mert Wojwodina rég nem létezik többé. Egyébiránt Pétervárd sem fekszik „extra Hungariam”, hanem a világ minden földrajza szerint Magyarországon van. Szentkláray elsorolja, mily magyar hősök emléke füződik e ponthoz, s végül erősen elkarhóztatja azokat, kik a horvát separtizmus vakmerő túlzásaiban még Péterváradot is „extra Hungariam” tekintik. Az apát ur ezt a levelet alkalmasint nem teszi ki az ablakába, de a budapesti lapok közül több már közölte.

— **Egy magyar ifju öngyilkossága** Bécsben. Pár héttel ezelőtt írtuk, hogy Bécsben egy Gál Lajos nevű magyar ifju öngyilkos lett. A bécsi rendőrség akkor értesítette a budapesti főkapitányt az esetről, tudatva, hogy az öngyilkos nem hagyott hátra semminemű iratot. A főkapitányt ugyanakkor értesített arról, hogy a II. kerületben lévő Weninger-féle fúszkereskedőnél segédképp alkalmazott Gáspárdy Lajos eltűnt s főnökéhez intézett levelében öngyilkossági szándékáról tesz említést. Miután a Gál Lajosról érkezett személyleírás megfelelt a Gáspárdyról adottnak, felkérték a bécsi rendőrséget, hogy szembesítsék a holttestet a véletlenül Bécsben időző Gáspárdy Gézával, Gáspárdy Lajos nagybátyjával. Ez az ur megtekintette a halottat, s kijelenté, hogy soha életében nem látta, s nem is hasonlít ugyanokaséhoz. A bécsi rendőrség nem nyugodott meg e kijelentésben, hanem a holttestet lefényképezette és az arezképet a ruhákkal együtt elküldte a budapesti főkapitányságnak. Itt aztán Weninger és segédei constatálták, hogy az állítólagos Gál Lajos azonos Gáspárdy Lajossal. A szerencsétlen fiatal ember még csak 22 éves volt. Előkelő családból származik, de épen származása, épen az a név, a melyet viselt, nehezített sulyos csapásként vállára. A Gáspárdy családnak sötét pontja van: az apa vétké. Úgyvélnek és lapszerkesztő volt Gáspárdy József Egerben: fényes háztartást vitt s előkelő szerepet játszott. Tavaly azonban beittott a válság: kiderült, hogy a fényes idegen pénzéből származott Gáspárdy sikkeszött ügyfeleit, többeket megcsalt s aztán nyomtalantul eltűnt. A több tagból álló családnak egyszerre kellett megtanulnia: mi a nyomor, s a mi ennél ezerszer fájóbb és kínzóbb: az ember lenézése. A fiatal Gáspárdy feljött a fővárosba és Weninger fizetése alatt segédnek. Nem tudta teljesíteni kötelességét úgy, mint megkivánt volna s ezért felmondta neki. Ez a körülmény és az a sötét pont éreltek meg benne az elhatározást, hogy fiatal életének végét vessen. Alnevet úgy látta, azért vett föl s azért ment Bécsbe, hogy családja ne tudja meg szomorú sorsát.

— **Rövid hírek.** Lagerdorf közeg (Temesegey) bírja Popa Aurél töbrendbeli közpénzeke elikkasztva, a fehértéplomi járási szolgabíró hivatalától felfüggesztette. — A pozsonyi nemzeti színház megnyitására alkalmas prólog írássá Jókai Mór kért fel, kihez e végül bizottságot küldenek, melynek tagjai lesznek: Mergl Károly polgármester elnöklet alatt Neiszidler Károly és Szalay Odón országgyűlési képviselők. — Egy ruhátlannal sőt „milliomost” vittek be a napokban Budapestre a meggyelő osztályra: a vácu-úti ördögáruknál búszkén tált s a rendőröknek azt mondta, hogy 6 millió van. Dávid Henriknek hívták, 33 éves, riode-nerioi illetőségű. — Nagy Vincze szüzetársulata kedden este Szatmára utazott a fővárosból. A tagok a nehéz napok dacára is mind együtt maradtak, csak kettő szerződött máshová. Szatmár az előadásokat a legközelebbi napokban megkezdik. — Poly Arnold a váradi püspök elrendelte, hogy a Püspökfürdőben 10 olyan család, melynek az orvos a Püspökfürdő használatát rendelte el, de a melyek nincsenek oly anyagi viszonyok között, hogy e rendelkezések eleget tehessenek, a seasons keresztül ingyen kapjanak lakást és fürdőt.

— **A nagy világ.** — A két külügyminiszter. Bismarck és Kálnoky első találkozásáról a „Magd. Ztg.” a következőket írja: „Midőn Bismarck először látogatta meg Kálnokyt s ment föl a gróf lakosztályához vezető lépcsőn, a gróf a következő szavakkal vezette eleje: „De kedves herceg, ön maga faredozik ide?” — „Nos, felelt tréfásan a cancellár, hiszen csak látom kell, hogyan néz ki önél kedves grófnál!” A lépcsőházban a kapus és egy komornyik támogatását a fölmenetle mosolygva visszautasította, de megjegyezte: „Olyan jó hasznát ezeknek a régi csontoknak meg sem veszem már!” A két diplomata aztán hosszú sétaközbeszédet tartott. A benyomás, amit e találkozás tett, nagyon rokonszenves, a válsis is föltöte szívélyes s a közönségre különösen azon éles ellentétél fogva érdekes, mely a cancellár és Kálnoky alakja között van. Bismarckból két Kálnoky lehetne faragni. Kálnoky legalább egy fejjel kisebb a birodalmi cancellárnál és sokkal karesubb, keskenyebb.

— **Egy szent — Neumann.** Amerika egy új szentjéről írják: Az Egyesült Államok jó

vendőbéli szentje és védője a philadelphiai negyedik püspök, Neumann Nepomuk lesz. 1811-ben Csehországban született és 1836-ban szentelték pappá New-Yorkban. 1852-ben philadelphiai püspök lett és meghalt 1860-ban. Mindezek az adatok eddig nem valami rendkívüliek, de Neumann püspök másképp is kitűnt. Istenfélő életét élt, számos templomot alkotott, jövedelmét életében, halála után pedig esodákat művelt. Sirjánál betegek gyógyultak meg: a többi között egy philadelphiai vak leány, akin a legügyesebb szemorvosok sem tudtak segíteni, egyszerre látni kezdett a jámbor püspök hamvai közövében. Mind e tanúk által bizonyított esodákat a pápa elé terjesztették, hogy a Neumann szentté avatásához szükséges lépések megtörténjenek.

— **A szerelmeltő és a nyugodt hitves.** Pár sor az egész és olyan meglátó. Luiza angol hercegnő, ki szíve hajlama szerint ment férjhez, most borzasztó gyötrelmeket áll ki, mert a feltétlenesség kinozza. Ha férje nincs mellette, folytonosan észeti magát, gyanakodik és sir. A napokban is kistrt szemekkel találta őt sógorneje Albany hercegné. Midőn könyveinek oka fölül kérdészködött, Luiza hercegnő zokogva borult nyakába s szolt: „Csak oly helyet tudnék, hova férjemet elrejlhetném a világ szemei elől, hogy biztos lehetnek hűségem fölül.” Albany hercegné kézen fogta sógornejét s felültette kocsijára. Az oly ifju elhalt férje Albany herceg mauzoleumához érve, rámutatott s kérde: „Luiza, boldogabb-e a nő, kinek férje ide van zárva?” A marchioness meglelté sógornejét s most ő vette át a vizsgálató szerepet.

— **Rövid hírek.** Kissingenben herceg Bismarckot számos titkos rendőr őrizi, nem feledhetik, hogy történt ellene a Kullman merénylete: a fürdőn kívül fekvő ódon kastély körül is, a hol lakik, mindig vannak rendőrök. — A párisi világi kiállítását 1890-re halasztják, mivel ha 1889-ben, a nagy forradalom évszázados évfordulóján tartanák, a mint terveztek, a német és osztrák-magyar kormányok nem vennék benne részt. — A Grévy megbetegedéséről szóló térszlei hírt megczáfólják. A köztársaság elnöke szerdán is megtette szokott sétáját a mont-sous-vandreyi parkban. — Retlinger nevű magyar ifju nyerte el az idén a párisi conservatoriumban a zongorajátéka kitűzött első díjat.

— **CSARNOK.** — **Monyásai levél.**

Kedves Ilonám!

Főlöleges előttd rajzolnom e kies völgy bájait. Jól ismered. De másként is annyian és annyiszor rajzolgatták már ez idylli völgyet, hogy az ember csak untatna már ennek leírásával valakit.

Ezuttal csupán egy kurta napra szoritkozom levelemben, kurtábbra, mint egy óra. De elődsábrabb, mint lsten tudja hány hosszú idényű fürdő.

Meg leszesz lepre edesem, ha megtudod, ki járt itt, de a kinek a pipája már csak azért sem marthatott itt, mert éppen nem dohányszó. (Közölköz legyem mondvá, még a eskója is oly edes lehet, mint a meny, mert nem füstös.)

Midőn beléptekor megpillantám, talán el is áruklam megelégetésem, mert előbbé-rottam, kezét szoritottam vele, mondván: — Hát ön itt? Oh e magasztos, regényes hely éppen az ön fenkölt szelleméhez való. Itt bezegz énekelhet eleget, akár egy csalagytól.

— **Hát ön itt? Oh e magasztos, regényes hely éppen az ön fenkölt szelleméhez való. Itt bezegz énekelhet eleget, akár egy csalagytól.**

— **No kedves kisasszony, ma pompásan fogunk mulatni. De ön egészen piros, kis bábóskám, még a kis fülel is egészen ki vannak pirosvitva, holott úgy tudom, kegyed sohasem szokta magát pirosvitani.**

Tudod edesem, erre még pirosvabb lettem, éreztem én azt jól, de mindenképpen palástolni igyekvém. Lehetetlen volt.

— **Az tudtam — mondá a költő, hogy Nagyságot itt időz, hűtést szerzendő, de hogy a kisasszonyt itt találom, azt még álmomnál se mertem volna. És most már igen sajnálom, hogy csupán hivatalos működésben, és tartósabb itmaradásra éppen nem készültlen jöttem ide, hol így igazán kedves társaságot, különösen annyira elbájoló női koszorút találtam, minő itten nyolcz év óta nem volt, még csak megközelítőleg sem.**

— **Ha mentegőzésem célzás akarna lenni, — mondá a násgos ur — hogy talán a szép hölgyek előtt nem volna kielégítő muszkaváson uti és erdei öltözke: előre mondhatom, hogy magat a mentegőzést meg se kezdje edes poétám, mert innen ugyan hét sárkány erejével sem szakpál, hogy nekünk egyet ne szaváljon szép költeményeiből.**

— **Jaj Istenem! — vágék közbe ősszecsapva kezemet és egyet ugorva önkénytelenül — már előre örülnék az élvezetnek. Csak meg egyszer hallhatnám azt a „Kedves, hiszsz nekem?” című, elragadó szépségű költeményt!**

— **Sokkal jobb szívűnek és udvariasabbnak tartom én az én kedves poétámat, semmint oly szép hölgyek — különösen a kedves kisasszony kérését ne teljesítené.**

— **En örömet szavolok — válaszolá — ha tudom azt, hogy azzal valakit nem untatok, sőt ha az által valakinek örömet szerzhetnek, úgy még élvezettel is. Mert hisz a dalnoknak az a legedesebb jutalma, ha dalát megértik, és az viszhangra talál.**

— **A fürdőseány jelenté, hogy kész a fürdő és az utítások már a vízben is vannak. A költő is elment.**

Mire az újabb vendégek — vagy hatan — a fürdőből kijöttek, már a női társaság fel volt húrova általunk az új és ritka élvezetre egy költőt szinről-szinre látni, hallani saját költeménye szaválását. A kedves

örögünk, a hosszú férfiasztal fejen készített helyet számára, mire belép, mi pedig úgy helyezkedtünk el, hogy mindnyájan lássuk és halljuk.

Az én helyzetem volt a legkönyvebb és mégis tán legizgatott, mert én már ismerem őt, és mint mondtam, hallottam is a felejtelen „Kedves, hiszsz nekem?”-et. De a többiek, akiknek én is, a kedves örögünk is eszetlétük azt az elragadtatást, azt a mely benyomást, mit egy sajátszülött költemény érzelései elregeése az emberre gyakorol: a többiek alig várták az estebéd elkötését, némelyik tán nem is étkezett az előleges izgatottságtól.

A nagyságos ur látva a feszengést, a türelmetlenséget, felkérte őt a nagyteremben nyilvánosan egy költeménye elszaválására.

Nem mentegőzött, egy pohár vizet ivott és fellélt helyén. És elkezdte, hogy ahogy a kis lánykához, aki a népeskötő pap ő nagyságnak Gyoronok a mellére rózsát tűzött. És elkezdett könyveknél szaválni.

Amit most hallottunk edesem, az felül-mut mindent! A napnak prizmaszálaiból drága karpecezet font és vakító briliántul az ég összes rezege csilágait közé rakta. abból csinált fehér karom meleg havára karpecezet. A mely zuhanynak és a tengerörvény tájékinak habos hullámból szótt divatfordort ruhámra, sugár növessem ékesítini jól. Fejekül sebes villámokat tűzött, lábam számolyál zugó szelekkel hengerítette a Csímborasztól földrengésből csinált nekem hintót és az Aetna száját maga ásta ki, hogy tüzpompáival bemutassa nekem esti hajnalát. És mindez csupán egyetlen szavamért, mely őt vagy elkárhoztatja, vagy üdvözíti.

Igen természetesen találod, hogy a többiekkel — még az erős férfiakat is ide érve — egészen el lévén olvadva, mint az ideős vaj, nem hogy vagy nemet, vagy igent tudtam volna szólni, de meg azt sem voltam képes egyhamar megítélni, hogy az ember mivel beszél tulajdonképpen igazán és leplezetlenül, a szájjal, a szemével, vagy a szívével. A számra egy árva hang nem jött volna egy világért. A szemem nyilatkozott néha-néha, de az is csak úgy lopva. Hanem a szívem, bezegz az kipótolta a többiek hallgatását is, erősebben dohogott, mint egy ezred lovaság galoppja. De még az a két kis menyecske sem vette tréfára a dolgot. Bár csak már legalább nekik lett volna annyai bátorságnak és lélekvienéltek, hogy helyetteim is kimondták volna, hogy: igen, igen, akár csak egy Sándor-utcai mameluk.

Egész bátorságunk és tetterünk a tenyerünkbe szállt, egyebet se birtunk, csak tapsolni. El voltunk ragadtatva

Néhány percz múlva, a harmadik nagy pohár víz után elő vett egy olyan kis lapocskát, minőre a főpuczekérik írják ebéd számláikat és olvassa nekünk:

Az est.....
Az est borongva fűzte fátólait,
Reá borult az éj is csodésodan,
S a nap lehunytát együtt gyászolák,
Szemök könyöbül harmatgyöngy leszen
Remek a pasait gyomant ostorozta,
Virág oian a hajnal nyitja varja.

És eljön a regg, virrad és derül,
A nap mosolygva, hön tekint alá,
A könyvök táj fényben elmerül,
S azt prizmaszálon addig eszkölák,
Mig éji harmat gyémánt csilágára
Szép kedvesébe — naphoz — ghe szálla.

Egém ha egykor én is ellagyoim,
S rém borul a gyászos éjszaka:
Könyök megakad-e a sírhalmán?
Lesz-e virága a harmatszöngy?
Elovasák-e lelkes költeményem?
És szellemesökja száll-e szíve mélyen?

Oly híven, oly elevenen rajzolta a harmatgyöngyöt, hogy az kisebb-nagyobb csillagásban mindnyájunk szemében megjelent.

Miután a nagyságos urhoz öten — hatan odaszaladtunk és a fulébe agtunk, az ő kedvenc darabját a hazafias Csángókat kérte elszaválni, melyet csak mi kettén hallánk legelőször a helyszínén és arra felkötünk a többiek vágyait is.

De most nem mondtá oly tüzzel, mint ott, a hol arra szükség volt.

Aztán így szolt az örög ur: — **Lássá, kedves poétám (húnyan irigyelték e megszólítást!) megörökíthetné e gyönyörű kis társaságot, e kedélyes estét.**

— **Valóban, megérdemli azt. — válaszolá.**

— **Hanem azt ne érintse, hogy az én szívem — mondá a nagyságos ur — meg van sebezve, mert ha hazamegyek, mit fognak mondani az aradiak? ...**

Az ünnepeit nap hőse elővette írni, mintha csak dictálták volna. Ezalatt mi megtettük szokásos ugrándozásainkat, ki valami stímetnyvt, gyümölcsöt, ki egy kis konty alá valót hozott, vagy egyéb szükségeseket, felhasználva az alkalmat. De ez oly gyorsan ment, hogy azután a kis menyecske után már kiabálunk kellettét, a kit némelyek 13 éves kis babának néztek el, ki éppen a nagyságos urnak a tyukszemére talált lépni. Jöjjon már, kész az új vers!

Füsdőben.
A sötányon.
Koszoriban a bájos virágok
A libeben mosolyt hintenek.
Cseruemly partján lejte meg-megállók:
Rezmaringal-fűk nincsenek.
Kertész bácsi elő reggel, este,
S humorával gyöngyönt hint meg,
Bár szavátan hódolat van festve:
Bácsikának soh se higgyetek!

A hűs forrásnál.
Koszoriban a bájos virágok
Lomb alatt a hűst érzetik.
Éldelegni már megit ki látók?
Kertész bácsi bókot hint nekik.
Mint a szellő lenze sutogása
Cseruemly habja zaján enyereg:
Bácsikának hűzelo szavának
Szép virágok, soh se higgyetek!

A tekénél.
A tekének áll kilencz fábája,
Közte a bíró a legnagyobb.
Kis menyecske bátran dob reája:
Puff! — a bíró — jaj, oda vagyok!
Lábához dől a másik babának!
„Eles babók, könyörületek!”
Azok, mint a szikla, úgy megállnak:
Bácsikának soh se higgyetek!

A teremben.

Koszoriban a bájos virágok
A teremben asztalok körül.
Fekszentit monok én reájok —
Egyik könyez, más mosolyg, örül.
Nyegven éve más virágok nyitnak,
S bácsi akkor mások tépte meg:
Mig orozatok szép rózsái nyitnak:
Bácsikának soh se higgyetek!

A gardedámok.

Hervadásnak indul virágok,
Mint fűske, a rózsát őrzitek.
Szemetekben gyöngyharmatot látok,
Novemberben nincs nagyon hűteleg.
Késs őszszel messze száll a fecske,
Magatokról példát vegyetek!
Ne jartokot setán keü este:
S bácsikának soh se higgyetek!

Az egész felolvassát alatt csak úgy fészkelődött a násgos ur, sorba szedve bennünket mosolygó tekintetével. Fejét csóválta, mi meg nevetünk mind. A befejezésnél megszólal:

— **De már ördögáta poétája, ez még se járja. Amit én nagynehezen, sok fáradsággal két álló hetig építettem, azt ő most porba dönti egy tollvonással. Nezz meg az ember! No lássák nagyságotok! kérem alászan, hogy is van csak ott az a teremben?**

Kölkönt újból olvassa.
— **Hát odafenn a kuglinál?**

Igy össze-vissza az egészét újból fel kellett olvasnia, és mi folyton jobban-jobban nevetünk, kaczagtunk és tapsoltunk.

Nem szereltük vala föl ez estét egy színházilag vagy egy ballad sem. Örök emlékezetes marad előttünk.

(Vége kőv.)

KÖZGAZDASÁG.

Az aratás.

A földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium ismételen lhen tájékoztató jelentést adott ki az ország mezőgazdasági helyzetéről, az aratásról.

A közérdekű jelentés a következő képet nyújtja az eddigi aratásról:

Buza: A felvidéken nagyobb részt már le van aratva, sőt helyenkint behordása és cséplése is megkezdett; számára igen gyenge, minőségére jó, de mennyiségre csak gyenge közép termést ad. A dunántuli megyékben a cséplés helyenkint kezdetét vette, az eredmény mennyiségre általában jó közép, helyenkint közepen aluli, minőségére általában jó; különösen Fehérmegyében a szem igen szép piros, acélos és sulyos. Alföld északi részében az aratás befejeztetett, a cséplés folyik s az eredmény után itélve a termés mennyiségre nem felelt meg a várakozásnak s csak középnek mondható, minősége mindentűn igen jó. Alföld déli részében az aratás elvégzetett, az eredmény különböző, kis részt közepen aluli, részben közép, mig legnagyobb részt jó közép, minőségére általában jó, a szem szép piros és acélos; egy hektoliter sulya 80—83 kg. Az erdélyi megyékben az aratás csaknem mindentűn megkezdett, a termés minőségére általában jó; mennyiségre átlag jó közép.

Rozs: A felvidéken a legészakabb megyék kivételével teljesen learatott, behordása és cséplése folyamatosan van, minősége jó, de mennyiségre csak gyenge közép, helyenkint azon aluli termést nyújt. A dunántuli megyékben a cséplés megkezdett, a termés mennyiségre általában közepen aluli, helyenkint közép, minőségére jó. Alföld északi részében a cséplés folyamatosan van, a termés közép és közepen aluli, minősége általában jó. Alföld déli részében általában közepen aluli a termés mennyiségre, mig minőségére általában kielégítő. Az erdélyi megyékben a termés általában jó középnek, Udvarhely megyében közepen felülnek mondható.

A rpa. A felvidéken sok helyt még zöld, helyenkint már érik és vágatik a termés általában közepen alolinak mutatkozik. A dunántuli megyékben az aratás megkezdett, ugy mennyiség, mint minőségére nézve közepen aluli termést várható. Alföld északi részében az ősi árpa jó minőségű, közép termést adott, a tavaszi, melyet még aratnak, ugy minőség, mint mennyiségre rosz termést ad, a nagy hőseg folytán a szem sok helyt megszorult. Alföld déli részében az árpat még aratják, az ősi jó, a tavaszi rosz termést adott. Az erdélyi megyékben az árpa érese általában kevés, a termés különböző, mig egyes megyékben jó közép, a többi megyékben általában közép és közepen aluli.

Zab: A felvidéken még éretlen, kevés kivétellel jó közép, néhány megyében közepen felül, ellenben a hol a rozsa nagyobb mérvben fellépett, közepen aluli. A dunántuli megyékben szépen érik, jó közép termést igér. Fehérmegyében, hol a szem megszorult, közepen aluli termést várható. Alföld északi részében még általában zöld, szépen fejlődött, jó közép termést nyújt kilátást. Alföld déli részében a zab aratása megkezdett, jó közép termést remélhető. Az erdélyi megyékben a zab az utóbbi időkben sokat javult s általában véve a termés jó középnek mutatkozik.

Repce: A felvidéken Abauj-Tornamegyében jó közép, egyebütt igen gyenge termést adott. A dunántuli megyékben a termés közepen aluli, holdanként 2 mmásza volt. Alföld északi részében a termés rosz volt.

Tengeri. A forrásától és eső hiányában sargul, Homtmegekben a fereg is pusztítja, mindamellett általában elég jól áll, de az eső hiánya folytán csövet nem hajthat. Az eddigi kilátások után jó közép termés várható.

Hüvelyes vetemények általában jól állnak s bő termésre nyujtanak kilátást, az eső hiánya azonban mindinkább észrevehető.

Kender és len állása az egész országban kielégítő, szépen fejlődik, jó termés várható.

Dohány. Alföld északi részében csak is Hajdumegyében áll még jól, a többi megyékben mindentűn sinli az eső hiányát, levelei nem fejlődnek, általában rosz termés mutatkozik. Alföld déli részében szinte érezhető ugyan az eső hiánya, helyenkint a rovarok is károkat okoznak, de ennek dacára még elég jó termés várható.

Burgonya. A felvidéken az eső hiányában gyengén fejlődik, mindamellett jó

termést igér. A dunántuli megyékben általában jól áll, sőt Sopron megyében helyenkint kitűnő termés várható. Alföld északi részében a burgonya a forróság miatt nagy mértékben fonyvad, Alföld déli részében kitűnő termést igér, de már kezdé sinlyeni az eső hiányát. Az erdélyi megyékben a burgonyát későn kapálhatták, mindazonáltal elég jónak mondható.

Répa. A felvidéken helyenkint fonyvad ugyan, de általában szépen áll, a többi kertiletekből jól fejlődik sőt helyenkint kitűnően áll s kevés kivétellel elég jó termést igér.

Mesterséges takarmány. A zabos búkköny átlag jó termést adott. A befejező második kaszálásra legutóbb helyen sok és jó takarmányt adtak, most azonban esőre van szükség. A eslamadé a forróságtól fonyvad, a sarju a nagy szárazságban nem fejlődhetik eléggé.

Természetes kaszálók. Az erdélyi megyék kivételével minőségre kitűnő, mennyiségre közép termést adtak, a sarjutermsébezkötöt remények a nagy szárazság folytán nem valósulnak meg, s csak gyenge sarjutermsést várható. Az erdélyi megyékben a kaszálást a sok esőzés hátráltatja e miatt a termés, mely mennyiségileg kielégítő, minőségileg csekély kivétellel gyengének mondható, sarjura kedvező kilátások vannak.

Legelő, a nagy szárazság folytán mindenféle kopár, csakis a felvidéken és Erdélyben mondható kielégítőnek.

Szőlő a felvidéken közép termést igér. A dunántuli megyékben általában szépen mutatkozik s bő termésre nyujt kilátást. Alföld északi és déli részében általában mindentűn, a hol a fagy nem okozott kárt, jó termés várható, mig Erdélyben átlag csak csekély termés igérkezik.

Gyümölcs, szilva kivételével általában az egész országban alig van, csak az alföld déli részében volt kevés barack, és az erdélyi megyékben várható még gyenge alma-termés. A szilva általában jó termést igér.

Az állategészségügyi állapot kedvezően mondható.

Vegyes közlemények.

Szomszéd.

(Július 29.)

(B.) Készaru nagyban 26, kicsinyben 26.50 hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatózsza.

(Július 29.)

Változatlan lanya. Tavasz buza 8.19—8.20, őszi buza 7.69—7.70, őszi zab 6.01—02, új tengeri 5.47—5.48, káposzta-repce 9.50 9.62.

Sertéskereskedelmi oszarnok.

Budapest-Kősbányán.

Kősbánya, július 28. Az üzlet változatlan. Magyar országos üreg, nehé — fríg, magyar országos fiatal nehé — 44.50 fríg, magyar országos fiatal közép 44.50—45.50 fríg, magyar országos fiatal könnyű 44.—45. fríg, magyar szedett nehé 43.—44.25 fríg, magyar szedett közép — fríg, rom. szűz, magyar szedett könnyű 42.1/2—43.1/2 fríg, romániai, bakonyi, átmeneti nehé — fríg, rom. átmeneti bakonyi közép — fríg, rom. átmeneti bakonyi könnyű — fríg, rom. átmeneti eredeti nehé — fríg, rom. átmeneti eredeti közép — fríg, szérbi átmeneti nehé 41.1/2—42.1/2 frt, szérbi, átmeneti közép 41.1/2—42.1/2 frt, szérbi, átmeneti könnyű 41.1/2—42.1/2 frt. Hízó egy éves elősúlyban —, hízó 2 éves makkos elősúlyban 4% forint. 1 éves hízó a vasútról másálva — frt. Azok a hízalt sertéseknek páronként 45 kiló 4% -os levonással metermasszáknak értendők. Makkos sertés, elősúlyban 4% levonással — forint. — Romániai és szérbi sertések, melyek mint átmenetiek adatok át, evőn s páronként 3 arany vsm fejében megértettek.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1886. évi júliushó 29-én.

Magyar aranyárjadék 6 sz.	107.10
Magyar aranyárjadék 5 sz.	94.90
Magyar vasuti kőleson	154.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	101.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	128.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	119.50
Magyar földterhementesítési kötvény	106.25
Magyar földterhementesítési kötv. sáradék	106.25
Temesebányai földterhementesítési kötvény	106.25
Temesebányai földterhementesítési kötv. sár.	106.25
Erdélyi földterhementesítési kötvény	106.25
Horvát-szalvoni földterhementesítési kötv.	106.25
Magyar szőlődezárnalvasági kötvény	100.50
Magyar nyereségy-sorsjegy-kőleson	123.75
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	125.70
Osztrák járadék papírban	86.35
Osztrák járadék ezüsten	88.—
Osztrák járadék aranyban	120.—
1860-iki osztrák államsorsjegy	142.—
Osztrák-magyar bankrészevény	372.—
Magyar hitelbankrészevény	389.—
Osztrák hiteltársasági részevény	281.60
Ca. és kir. arany	5.98

